

चटका, स्त्री, (चटका + स्वार्थे कन् । “उदी-
चामातः स्थाने यकपूर्वायाः ।” ७ । ३ । ४६ ।
इति पञ्चे इदादेशाभावः ।) चटका । इति
सुगन्धोद्यत्कारणम् ॥

चटका, स्त्री, (चटक + टाप् ।) चटकपत्नी ।
(चटकस्य चटकाया वा स्त्रापत्यम् । चटका +
ऐरक् । स्त्रियामपत्ये लुक् वक्तव्यः । तत्र टाव-
न्तात् तद्धिते लुप्ते “लुक् तद्धितलुकि” १ । २ । ४६ ।
इति टापो लुकि पुनः अजादातष्टाप् । स च
जातिलक्ष्यल्लोको बाधकः ।) चटकस्त्रापत्यम् ।
चटौ इति भाषा ॥ इत्यमरः । २ । ५ । १८ ॥
पिप्पलीमूलम् । इत्यमरटीकायां नारायणचक्र-
वर्त्तो । श्यामापत्नी । इति राजनिर्घण्टः ॥

चटकाशिरः [स्] स्त्री, (चटकायाः शिर इव ।)
पिप्पलीमूलम् । इति हेमचन्द्रः ॥

चटकिता, स्त्री, (चटका + स्वार्थे कन् । “उदी-
चामातः स्थाने यकपूर्वायाः ।” ७ । ३ । ४६ ।
इति इदादेशः ।) चटका । इति सुगन्धोद्य-
त्कारणम् ।

चटिका, स्त्री, (चटति भिनत्ति रोगादिकं नाश-
यतीत्यर्थः । चट् + बाहुलकात् इकन् ।) पिप्पली-
मूलम् । (चटति भिनत्ति ध्यानादिकं खचक्षु-
पुटेनेति ।) चटका । इति हलायुधः ॥

चटिकाशिरः, [स्] स्त्री, (चटिकायाः चटकपत्न्याः
मस्तकमिव आकृतिरस्य ।) पिप्पलीमूलम् ।
इत्यमरः । २ । ६ । ११० ॥

चटिकाशिरः, पुं, (“सर्वे सान्ता अदन्ताः स्युः ।”
इत्युक्तेः प्रयोदरादिलात् सलोपः ।) पिप्पली-
मूलम् । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ (अस्य पर्यायाः
यथा, वैद्यकरत्नमालायाम् ।

“अस्थिकं पिप्पलीमूलं यद्व्यस्थिचटिकाशिरः ॥”)
चटुः, पुं, (चटति श्लोकसन्तापादिकं भिन्नतीति ।
चट भेदे + “ङ्यप्तादयश्च” । उणां । १ । ३७ ।
इति कुः ।) प्रियवाक्यम् । (यथा, माघे ।
३ । ६ ।

“ह्यायां निजस्त्रीचटुलालसानां
मदेन किञ्चित् चटुलालसानाम् ॥”)

जदरम् । व्रतिनामासनभेदः । इति मेदिनी ।
टे । १४ ॥ प्रियभाषणे स्त्रीवलिङ्गोऽपि । इति
संक्षिप्तसारे उणादिवृत्तिः ॥

चटुलः, त्रि, (चटतीति । चट् + बाहुलकादुलच् ।
यद्वा, चटु + “चिधादिभ्यश्च” । ५ । २ । ६७ ।
इति मत्वर्थे लच् ।) चञ्चलः । इति हेमचन्द्रः ।
६ । ६१ ॥ (यथा, रघुः । ६ । ५८ ।

“चासातिमाचचटुलेः स्मरतः सुनेचैः
प्रौढप्रियानयनविभ्रमचेष्टितानि ॥”)

सुन्दरः । इत्युणादिकोषः ॥

चटुला, स्त्री, (चटुल + “अजादातष्टाप्” । ४ ।
१ । ४ । इति टाप् ।) विदुः । इति जटाधरः ॥
(गायत्रीरूपा भगवती । यथा, देवीभागवते ।
१२ । ६ । ४७ ।

“चटुला चङ्किता चित्रा चित्रमाख्यविभूषिता ॥”)

चटुलोलः, त्रि, (चटुलश्चञ्चलः लोलश्च । अति-
चञ्चलत्वात्तथात्वम् । निपातनादलोपे साधुः ।)
चाटुलोलः । सुचञ्चलः । इति हारावली । २१६ ॥

चड, इ कं रोषे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरां-परं-
अकं-सेट् ।) इ क, चङयति । इति दुर्गादासः ॥
चड, इ ड रोषे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भां-आत्मं-
अकं-सेट् ।) इ, कर्मणि चङयते । ड, चङयते ।
इति दुर्गादासः ॥

चण, शब्दे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भां-परं-
अकं-सेट् ।) चणति । इति दुर्गादासः ॥

चण, म दाने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भां-परं-
सकं-सेट् ।) म, चणयति । इति दुर्गादासः ॥

चण, मि गतौ । हिंसे । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(भां-परं-सकं-सेट् ।) मि, चणयति चाण-
यति । इति दुर्गादासः ॥

चणका, पुं, (चणति वेदोच्चारणादिध्वनिना शब्दा-
यते इति । चण शब्दे + कृन् ।) सुनिविशेषः ।
इति शब्दरत्नावली ॥ (चणयते दीयते इति ।
चण दाने + कृन् ।) शस्त्रविशेषः । चणा वुट
कोला इति च भाषा । तत्पर्यायः । हरि-
मन्थकः २ । इत्यमरः । २ । ६ । १८ ॥ हरि-
मन्थकः ३ । इति तट्टीका ॥ चणः ४ हरिमन्थः ५
सुगन्धः ६ कृष्णचक्षुकः ७ बालभोज्यः ८ वाजि-
भक्ष्यः ९ केचुकी १० । अस्य गुणाः । मधुरत्वम् ।
रूक्षत्वम् । मेघवान्धसपित्तनाशित्वम् । दीप-
नत्वम् । वर्णवल्गुव्याधानकारित्वम् ॥ ॥ ॥ आमस्य
तस्य गुणाः । शीतलत्वम् । रुच्यत्वम् । सन्त-
पणत्वम् । दाहहृणाश्मरीशोषनाशित्वम् । गौल्य-
त्वम् । कषायत्वम् । इषत्कफवीर्यकारित्वम् ॥ ॥ ॥
भृष्टस्य तस्य गुणाः । रुच्यत्वम् । वातनाशित्वम् ।
रक्तदोषकारित्वम् । उष्णवीर्यत्वम् । लघुत्वम् ।
स्वेदशैत्यहरत्वम् ॥ ॥ ॥ तस्य यूषस्य गुणाः ।
मधुरत्वम् । कषायत्वम् । कफवातविकार-
श्वासोर्हकासस्तमपीनसनाशित्वम् । बलदीपन-
त्वम् ॥ ॥ ॥ प्रातस्तस्त्रलपानगुणाः । चन्द्रमरी-
चिवत् शीतलत्वम् । पित्तरोगनाशित्वम् । पुष्टि-
प्रदत्वम् । पाके नैजगुणत्वम् । सन्तपणत्वम् ।
मज्जुलत्वम् । मधुरत्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ ॥
तस्य आर्द्रभृष्टस्य गुणः । बलकारित्वम् । रोचन-
त्वम् ॥ ॥ ॥ स्निग्धस्य तस्य गुणः । पित्तकफ-
नाशित्वम् ॥ ॥ ॥ तत्तुल्यः शोभकरः ॥ ॥ ॥
तस्य शाकस्य गुणाः । रुच्यत्वम् । दुर्जरत्वम् ।
कफवातकारित्वम् । अन्तलत्वम् । विरम्भजनक-
त्वम् । पित्तदन्तशोथनाशित्वम् । इति भाव-
प्रकाशः ॥

चणकात्मजः, पुं, (चणकस्य सुनिविशेषस्य आत्मजः ।)
वातस्थायनसुनिः । इति हेमचन्द्रः । ३ । ५१७ ॥
चणकात्मकः, स्त्री, (चणकजातमन्त्रम् । ततः स्वार्थे
कन् ।) चणकलवणम् । तस्य गुणाः । अत्यन्तत्वम् ।
दीपनत्वम् । दन्तहर्णत्वम् । लवणानुरसत्वम् ।
रूक्षत्वम् । श्लाघाजीर्णविबन्धनाशित्वम् । इति
भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥

चणकात्मवाः, [स्] स्त्री, (चणकात्मस्य चणक-
लवणस्य वार् जलम् ।) त्रैलोक्यफलवचणक-
पत्रशिशिरवारि । इति रत्नावली ॥

चण्डमः, पुं, (चणश्चणक इव द्रुमो वृक्षः ।) चूद-
गोचुर इति राजनिर्घण्टः ॥ चण्डीद्रुमोऽपि पाठः ॥

चणपत्नी, स्त्री, (चणश्चणकस्तस्य पत्नमिव पत्रं
यस्याः । स्त्रियां ङीप् ।) रुदन्तीवृक्षः । इति
राजनिर्घण्टः ॥

चणिका, स्त्री, (चणति दुग्धवद्रसं ददातीति ।
चण दाने + कृन् । टाप् अत इत्वम् ।) वृक्ष-
विशेषः । तत्पर्यायः । गोदुग्धा २ सुनीला ३
क्षेत्रजा ४ हिमा ५ । अस्या गुणाः । बीजे-
वृष्यत्वम् । बल्यत्वम् । अतिमधुरत्वम् । वृक्षैः
पशुहितत्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

चण्डः, स्त्री, (चण्डते इति । चण्डि + पचाद्यच् ।)
तीक्ष्णम् । इति शब्दरत्नावली ॥

चण्डः, पुं, (चणति चणयति वा अन्तरसं ददाती-
त्यर्थः । चण + “अमन्तात् डः” । उणां । १ । ११४ ।
इति डः ।) तन्निर्डीवृक्षः । चण्डते कुप्यतीति ।
चण्डि + अच् ।) यमकिङ्करः । दैत्यविशेषः । इति
मेदिनी । डे । ११ ॥ (अयं हि शुम्भासुरसेनानीः ।
कदाचिदयं हिमाचलस्थां भगवतीं दृष्ट्वा शुम्भाय
कथितवान् । ततः शुम्भार्थं भगवत्यानयनाय गतो-
ऽसौ तल्ललाटफलकनिर्गतया चासुखया निहतः ।
एतद्विवरणं मार्कण्डेयपुराणे द्रष्टव्यम् । कार्त्ति-
केयः यथा, महाभारते । ३ । २३१ । ४ ।

“शिशुः शीघ्रः सुचिच्छब्दो दीमवर्णः शुभाननः ॥”)

चण्डः, त्रि, (चण्डते रुष्टो भवतीति । चण्डि + पचा-
द्यच् ।) अत्यन्तकोपनः । इत्यमरः । ३ । १ । ३२ ॥
(यथा, महाभारते । ३ । २३३ । ११ ।

“चण्डाश्च शौण्डाश्च महाशनाश्च
चौराश्च दुष्टाश्चर्षणाश्च वज्राः ॥”)

तीक्ष्णताविशिष्टः । इति शब्दरत्नावली ॥
(यथा, महाभारते । १ । ३२ । २३ ।

“दहन्तमिव तीक्ष्णांश्च चण्डवायुसमीरितम् ॥”)

चण्डता, स्त्री, (चण्डस्य भावः । चण्ड + तल् ।)
उग्रता । इति हेमचन्द्रः । २ । २३२ ॥

चण्डनायिका, स्त्री, (चण्डी कोपना नायिका ।)
दुर्गा । इति शब्दरत्नावली ॥ अष्टनायिकान्त-
र्गतनायिकाविशेषः । (यथा, दुर्गाध्याने ।

“उग्रचण्डा प्रचण्डा च चण्डाग्रा चण्डनायिका ।
चण्डा चण्डवती चैव चासुख्या चण्डिका तथा ॥
आभिः शक्तिभिरेष्टाभिः सततं परिवेष्टिताम् ।
चिन्तयेत् सततं दुर्गां धर्म्मकामार्थमोचदाम् ॥”)

तस्या ध्यानं यथा, देवीपुराणे त्रुर्गास्तुतस्यपद्धतौ ।

“चण्डनायिकां नीलवर्णां घोडशृङ्गाम् ।

कपालं खेटकं घण्टां दर्पणश्च धनुर्ध्वजम् ।

पाशश्च शोभनां शक्तिं वामहस्तेन विभ्रतीम् ॥

सुदुर्गरं शूलवज्रश्च खड्गश्चैव तथाकुशम् ।

शरं चक्रं शलाकाश्च दक्षिणेन च विभ्रतीम् ॥”

चण्डरुद्रिका, स्त्री, (चण्डः प्रचण्डः रुद्रः अधिष्ठा-
तयास्थस्याः । चण्डरुद्र + “अत इतिठनौ” ।